

Zabukovica in Braslovče, so izdali glasilo »Podvolovjek '99«. Mladi in starejši so bili uspešni na orientacijskih tekmovanjih, planinski vodiči tesno sodelujejo s šolo.

In v letu 2000?

Eno izmed iztočnic za naše delo nam je dala oddaja na TV1 8. 11. 1999. Predsednik PD Kranj je lepo predstavil botanični izlet in vprašajmo se, ali ne bi v letu 2000 predstavili botanični raj, cvetlice, ki rastejo na Mrzlici. **Tine Lenarčič** v knjigi Mrzlica predstavlja rastlinsko bogastvo na Mrzlici in okoli nje, že upokojena mentorica osnovne šole Griže bi nas lahko popeljala na Mrzlico, kot je nekoč vodila tja na ogled cvetic pionirske planinske skupine.

Mogoče bi lahko obnovili enega izmed prvih izletov društva, ki je bil v Logarsko dolino in na Pohorje.

Drugo leto bo 20. pohod, ki ga vsako jesen organizirajo na Hom. Tudi ta jubilej bi morali primerno obeležiti.

28. 2. 1970 je bilo v društvo sprejeto 42 pionirjev, kar je bil prvi slavnostni sprejem pionirjev v društvo. Dne 23. 5. 1970 je bil prvi skupni izlet pionirjev na Uršljo goro. Oba jubileja bi bilo potrebno obeležiti.

Dela bo dovolj in spomin na 6. april 1950, na rojstni datum društva, bomo svečano obeležili.

Franc Ježovnik

Jaka Čop s koprskimi »Viharniki«

V ponedeljek, 11. oktobra, je prišel med koprške planince mojster **Jaka Čop**, vrhunski fotograf, ki je svoj umetniški izziv našel v naših gorah. Z njim smo preživeli čudovit večer, saj nas je s svojimi slikami in toplimi komentarji popeljal na pravljico pot po Julijcih in Karavankah. To je bila prava poezija prvinskega gorskega sveta in življenja v sliki in besedi.

Kot izvrsten poznavalec in velik prijatelj narave, življenja in ljudi zna tenkočutno prisluhniti duhu in utripu narave in to mojstrsko prevesti v žlahtno govorico svetlobe in senc, barv, podob. Njegova umetniška žilica zna poiskati in izostriti najbolj

nežne tančice v naravi in jih splesti v čudovite naravne ornamente, slikovite like, zasanjane pejsaže, pa tudi markantne podobe gora, sten, viharnikov... Iz njegovih slik veje zaveza življenju, ki ga zaznava in spoštuje tudi v kamenju, skalah, na nebu... Izpoved in simbolika njegovih slik sta globoki in bogati: gora izraža človekovo potrebo po trdnosti, višavah, svobodi, slike priljubljenih viharnikov pa vso trdoto in lepoto boja za obstanek.

Ta nepozabni večer pa nismo občudovali samo vrhunskih slik narave, ampak tudi duhovno bogastvo, umetniški žar in življenjsko energijo 86-letnega mojstra, ki je bil z nami dobre tri ure. Bil je v svojem elementu, v svojem svetu in mu ni bilo žal ne časa ne truda. Kljub pozni uri in dolgi poti domov, ki ga je še čakala, nam je ljubeznivo posredoval tudi svoje bogato znanje in napatke za fotografiranje, za lahko noč pa nam je prikazal »Pravljico o Zlatorogu«. V spomin na srečanje je našemu gorskemu vodniku **Matjažu Gamsu** podaril svojo monografijo »Raj pod Triglavom«. Matjažu, velikemu ljubitelju gora in tudi fotografije, pomeni to veliko priznanje, ne nazadnje tudi zaradi posvetila, ki mu ga je zapisal mojster Čop: »Njemu, ki skrbi za Viharnike«.

Naslednjo soboto pa smo se »Viharniki« podali v Kamniško-Savinjske Alpe. Naš letošnji »labodji spev« visokogorju je minil malce drugače od prvotnega načrta: Logarska dolina–Okrešelj–Turski žleb–Turska gora–Kotlič–Kamniško sedlo–Kamniška Bistrica. V visokogorju je namreč že zagospodovala zima in smo zato turo znižali in skrajšali tako, da smo od Frischaufovega doma krenili pod Tursko goro in Brano, na Kamniško sedlo in navzdol v Bistrico.

Ves dan sem imel občutek, da je z nami na pohodu tudi mojster Jaka Čop. Ne le, da so bili naši »fotografii« nadpovprečno agilni, očitno so bili tudi pri izbiri motivov in tehnike slikanja močno pod vtisom ponedeljkovega srečanja. Sicer pa hvaležnih motivov na pohodu res ni manjkalo niti za najbolj zahtevnega in izbirčnega. V igri sonca in nemir-

nih meglic, ki so vrele izza grebenov in se podile po vrhovih, smo uživali mavrično barvitost jesenskega »cvetenja« gozdov, ko listna odeja zori in valovi iz rumenega vse v škrlatnovijolično, vmes pa se zlatijo macesni, ki kot bakle izžarevajo med letom vpito sončno svetlobo. Višje na gori nad samotnim skalnatim Menihom so se na rušju in bilkah iskriili ledeni kristali, ovršja Branje, Planjave in drugih gora pa so se po malem že odela v snežno belino.

Po dolinah in gozdovih jesen trosi svoje cekine, visoko v skalovju pa je že na pohodu bela zima.

Pavel Pavlovec,
Koper

Obnova poti na Donačko goro

Planinsko društvo Ptuj je pripravilo že dolgo načrtovano delovno akcijo za obnovo poti na Donačko goro. Ogled poti in pripravo na delovno akcijo sta opravila **Florjan Nunčič** in **Uroš Vidovič** 8. 10. 1999, delovna akcija pa je bila 24. 10. Udeležilo se je 25 članov – bili so mladi in starejši, med njimi nekateri, ki so opravili tečaj za markaciste v Rudjovem domu leta 1994 (PV 1994/

Počakaj, da pridem

JULIJANA HOČEVAR

*Počakaj, da pridem spet
vsa srečna in razigrana,
da ti pogledam v obraz,
da te pobožam
kot takrat,
ko si me s svojo
žametno roko prijel
in me skoraj
nisi hotel izpustiti,
ko je pod meno
zijalo brezno.
Vem, bal si se,
da bi omahnila
in se ne bi več
srečala...*

*Zdaj po toliko letih
si želim spet
srečanja s teboj,
moj Mangart.*